

100228 Introducció a la lingüística 28417 Lingüística 2011-2012

Primera prova parcial - Temes 1, 2, 3 i 4

Llegiu atentament les instruccions que trobareu a continuació abans de començar a emplenar el full de resposta. Els exàmens mal contestats no es corregiran.

Es pot utilitzar llapis del tipus 2HB o bolígraf blau o negre, però mai llapis amb portamines de traç fi. En el full de resposta no es pot esborrar.

IDENTIFICACIÓ										
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Identificació

Indiqueu el vostre NIU (el mateix número que feu servir per a accedir al Campus Virtual i a d'altres serveis de la UAB).

Si té menys de 8 díigits, comenceu pel primer a la primera línia i deixeu en blanc les caselles que sobren.

A l'exemple de l'esquerra, el número d'identificació és el 01234567.

GRUP										
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Grup

Indiqueu el grup en el qual esteu matriculats, amb independència del grup al qual assistiu a classe.

PERMUTACIÓ									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Permutació

Si és el cas, indiqueu el número de permutació que figura a la part superior dreta de la primera pàgina de l'examen.

Respostes

Contesteu seguint la numeració de la dreta.

Marqueu la casella A si l'afirmació és certa i la casella B si és falsa. Si no ho sabeu, podeu deixar la resposta en blanc.

Cada pregunta consta de dues línies: la primera línia és la de resposta i la segona línia serveix per si es vol anul·lar la resposta.

Pregunta 1: La resposta seria A -Cert-, ja que s'ha marcat la casella A.

Pregunta 2: La resposta seria B -Fals-, ja que s'ha marcat la casella B.

Pregunta 3: La resposta seria B -Fals-, ja que s'ha anul·lat la resposta A a la segona línia.

Pregunta 4: La resposta seria A -Cert-, ja que s'ha anul·lat la resposta B a la segona línia.

Pregunta 5: La resposta seria en blanc, ja que s'han anul·lat les respostes A i B a la segona línia.

Pregunta 6: La resposta seria en blanc, ja que no s'ha marcat cap casella.

Indiqueu si les afirmacions que venen a continuació són certes o falses.

Cada pregunta encertada suma un punt; cada resposta incorrecta resta 0.5 punts; les preguntes no contestades ni sumen ni resten punts.

1. Les llengües antigues que coneixem (per exemple, el sumeri, l'acadi, l'hitita o l'egipci) presenten trets gramaticals més primitius que les llengües actuals.
2. Si una llengua té pocs parlants és perquè és molt difícil d'aprendre.
3. Els parlants de llengües difícils tenen més capacitat que els parlants de llengües fàcils per aprendre d'altres llengües, a més de la seva pròpia.

4. La sistematicitat i la regularitat de les llengües de les societats tecnològicament poc desenvolupades són exactament les mateixes que les de les llengües de les societats industrialitzades.
5. El llenguatge humà opera amb signes de naturalesa predominantment simbòlica.
6. Tota forma de comunicació implica l'ús del llenguatge i tots els usos del llenguatge tenen una funció referencial.
7. Les llengües de signes no són llengües completament naturals perquè entre el significat i el significat del seus signes hi ha una relació de tipus icònic.
8. El temps que triga un adult en aprendre una llengua de signes com a L2 és el mateix que el temps emprat per un nen en adquirir-la com a L1.
9. Per naturalesa arbitrària del signe lingüístic entenem una propietat dels signes lingüístics per la qual la relació entre forma i significat és transparent.
10. El principi d'arbitrarietat dels signes lingüístics i el principi de la doble articulació no són aplicables a les llengües de signes.
11. En un sistema semiòtic de caràcter discret, els signes que el formen es poden aïllar i recombinar per formar unitats noves.
12. El caràcter lineal de la llengua es basa en les relacions paradigmàtiques entre els elements que la formen.
13. En l'oració *Aquest matí sembla que plourà, aquest i matí* mantenen una relació paradigmàtica.
14. En català i en castellà els substantius i les formes personals dels verbs es troben en distribució complementària.
15. La productivitat i la dualitat d'estructuració s'observen únicament de forma conjunta en el llenguatge humà.
16. El fet que alguns animals puguin produir seqüències acústiques que tenen una funció comunicativa entre membres de la mateixa espècie prova que l'ús creatiu del llenguatge no és únicament propi dels humans.
17. Una de les característiques del llenguatge humà és la manca de condicionament contextual extern dels missatges.
18. L'única condició necessària per al desenvolupament del llenguatge en la història evolutiva de l'espècie humana fou la possibilitat d'articular sons, que sorgí com a conseqüència dels canvis anatòmics en el tracte vocal.

19. Les lesions cerebrals que més afecten el llenguatge en les persones dretanes són les que es donen a l'hemisferi dret.
20. El fet que un parlant produeixi la seqüència *A mi hija me la han suicidado* posa de manifest que pateix una síndrome d'agramatisme (afàsia) temporal.
21. Qualsevol nen és capaç d'aprendre qualsevol llengua a la qual sigui exposat. Per tant, les diferències que trobem entre llengües no poden ser degudes a motius biològics.
22. L'existència d'un període crític per a l'adquisició del llenguatge es dona tant per a la llengua oral com per a l'escripta.
23. Els anomenats "nens salvatges" tenen dificultats en l'adquisició del llenguatge per limitacions en l'anatomia del seu tracte vocal, que és més primitiu que el dels infants que creixen en un entorn adequat.
24. En els estudis lingüístics, "adquisició" i "aprenentatge" són conceptes equivalents.
25. Per universalitat del llenguatge, entre altres coses, entenem que les gramàtiques funcionen semblantment en allò que és més bàsic i que hi ha límits en el tipus de sistemes lingüístics que els humans poden adquirir de forma espontània.
26. La gramàtica universal, segons els plantejaments de Chomsky, constitueix l'estadi inicial que permet l'adquisició de la llengua de l'entorn i és comuna a tots els membres de l'espècie humana.
27. L'ordre dels constituents de l'oració és un criteri de tipus diacrònic per a la classificació de les llengües.
28. Les llengües genèticament relacionades presenten, necessàriament, les mateixes característiques tipològiques.
29. El rus, el finès, l'irlandès i el basc pertanyen a la família lingüística indoeuropea.
30. El romanès és una llengua eslava amb un lèxic caracteritzat per préstecs de les llengües romàniques.
31. L'afirmació "Si una llengua té vocals nasals, també té vocals orals" és un exemple d'universal lingüístic implicatiu.
32. En lingüística, l'asterisc (*) pot indicar que una construcció no és possible en una llengua i pot indicar també una forma reconstruïda.
33. Ferdinand de Saussure, Edward Sapir i Noam Chomsky són tres representants del corrent de pensament lingüístic conegut com a estructuralisme.